

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	17.00 Bibliaóra
	19.00 Fialtal házas
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
	19.45 Jegyesoktatás
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.45 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. Péntekenként az esti szentmise előtt $\frac{1}{4}$ **6-tól végezzük a keresztúti ájtatosságot.** Vegyünk rajta részt minél többen!
2. A plébánia honlapjának jelenleg nincs rendszergazdája. Kérjük a testvéreket, ha akad valaki, aki ezt vállalná, vagy van ismerőse, aki ért hozzá, az szóljon nekünk.
3. Jövő hét vasárnap **Laetare, azaz Öröm** vasárnap lesz (félúton leszünk Húsvét felé, tudatosítsuk, merre és miért megyünk, sikerül-e Jézusért vállalni a lemondásokat, az elhatározásokat)

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. március 4. IX. évf. 9. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Nagyböjt 3. vasárnap

Abban az időben mivel közel volt a zsidók húsvétja, Jézus fölment Jeruzsálembe. A templomban árusokat talált, akik ökröt, juhot és galambot árultak, valamint pénzváltókat, akik ott ültek. Ekkor kötelekből ostort font, és kikergette mindnyájukat a templomból, ugyanígy a juhokat és az ökröket is, a pénzváltók pénzét pedig szétszórta. Az asztalokat felforgatta, a galambárosoknak meg azt mondta: „Vigyétek innét ezeket, ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká!” Tanítványainak eszébe jutott, hogy írva van: „Emészt a házadért való buzgóság.” A zsidók erre így szóltak: „Miféle csodajelel mutatsz, hogy ezeket teszed?” Jézus azt válaszolta: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három nap alatt fölépítem!” A zsidók azt felelték: „Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt fölépítéd azt?” Ő azonban testének templomáról beszélt. Amikor föltámadt a halálból, tanítványainak eszébe jutott, hogy ezt mondta, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak. És amíg (Jézus) a húsvét ünnepén Jeruzsálemben volt, sokan hittek az ő nevében, mert látták csodáit, amelyeket tett. Jézus azonban nem bízott bennük, mert ismerte mindnyájukat, és nem szorult rá, hogy bárki is tanúskodjék előtte az emberről. Tudta ő, hogy mi lakik az emberben.

Egy olyan kultúrában élünk, ahol csak egy adathalmaz vagyunk, és a nevünk mögött már nem számít a személy. A keresztényeknek küldetésük van, mert minden embertársunk ugyanannak az Atyának a gyermeke, ugyanannak az Istennek a képmása, és személy. Az erőszak kultúrájában, amelyben a kortárs kultúra, a személy iránti gyengédségnek a megnyilvánulása már evangelizáció. Hogyha ezt nemcsak a mihozzánk tartozókkal tesszük meg, hanem azokkal is, akik az Egyháztól távol vannak, az evangelizáció. És szeretnének közelebb jönni, ha ezt tapasztalják.

A kultúránk tömegesen gyártja a leselejtezett embereket. Hatalmas evangelizáció, amikor tisztelettel és szeretettel szólunk a másik emberhez.

A technika fejlődésével mindent itt és most, azonnal akarunk: azonnal induljon be a kocsim, azonnal jöjjön be az internet. Minden kapcsolatunkra rányomja a bélyegét ez a türelmetlenség. A technikai fejlődésnek ez a hátulütője minden személyes kapcsolatunkat fenyegeti, így az Istennel is szétforgácsolódik a kapcsolatunk: „Kértem valamit, és nem teljesítette, s azonnal türelmetlen vagyok. Ha sokszor kértem, és nem csinálta meg, akkor vagy nincs, vagy másik istent kell keresnem.”

Mert csak a közösségekben tudunk igazán személyessé válni egymás számára. Csak ott tudunk igazán odafigyelni a másokra, a templomba járók tömegében nem. Olyan közösségekre van szükségünk az Egyházban, ahol örülnek nekünk, és ahol a lelkiesség nem magánügy.

5 MÓD, HOGY MEGNYÍLJ AZ IMÁBAN

2. Amikor dühösesek vagyunk Rá, mert nem értjük miért történnek dolgok

Néha lázadozunk Isten ellen, gátolva a kapcsolatunkat Vele. Vannak idők, mikor Jeremiás prófétával együtt hirdetjük: „*Elhagytak, engem, az élő vizek forrását, azért, hogy ciszternákat ássanak maguknak, ciszternákat, amelyek megrepedeznek, így nem tarthatják meg a vizet.*” (Jer. 2, 13) vagy azt mondjuk Neki: „*Uram, elköteleztem magam melletted, és Te elhagytál engem a semmi ellenére.*”

Vannak nehéz pillanatok, amikor elvesztjük a lelkesedésünket és nincs vigaszunk. Ezekben a helyzetekben két dolgot jó csinálni: Nyissuk meg szívünket felé, éppen ahogy van, fejezzük ki az összes kétségünket, és kérjük a Szentlelket, hogy adja meg nekünk a kegyelmet a kérdések megválaszolásához. *Mi az a feladat, amire küld engem? Mi a hitnek az a cselekedete, amire hívva vagyok? Mi változik szeretetben?* Ha Isten megadja ezen kérdések megértéséhez a kegyelmet, a próbálkozásnak kezd értelme lenni. Így, a negatív helyzetek ellenére, amiken keresztülmegyünk, megvan az elhatározás lehetősége hogy megszerezzük a jót abból a rosszból, amit ez nyújtott nekünk.

Gyakran az a benyomásunk, hogy minden elveszett, hogy a gonosz soha nem fog eltűnni, pedig mindig van valami jó. Mi az a jó amit Isten szeretne hogy csináljak?

Ne önmagunkat keressük az imában, legyünk megtisztítva Isten által. Szeretné, ha megtanulnánk hogyan kell igazán imádkozni, hogy legyen türelmünk és várjunk Rá. Próbáljuk meg szabaddá tenni a szívünket az emberek hamis elvárásaitól, valóságtól, magunktól, közösségeinktől... Szabadak vagyunk, ha elfogadjuk saját szenvedésünket és kicsinységünket, és ha elfogadunk másokat is az ő korlátaikkal. Csak ekkor fog Isten fényt adni az imáinkban, talán nem egy hatalmas és állandó fényt, de azt, amire szükségünk van minden nap.